

Naar der nu skal afgives Søforklaring over et Skib, der har lidt Havari, og som der er tilstødt Ulykkestilfælde paa Sæen, er det Noget, som er foreftrevet af Hensyn til de forskjellige deri interesserede private Interesser, som ere implicerede i et saadant Forhold. Det er først og fremmest en Pligt fra Skipperens Side overfor hans Ræderi, at han, naar der er tilstødt hans Skib en saadan Ulykke, strax søger at konstatere, bringe paa det Reue, hvorledes det forholder sig. Det er Noget, som jo paa samme Tid er i Skipperens egen Interesse at gjøre, fordi det er ad den Vej, han selv sikrer sig om mulig mod, at han bliver draget til Ansvar for den Skade, der er sket; ligesom det er Noget, der er paabudt overensstemmende med den nugældende Ret af Hensyn til Ræderiet, saaledes gjælder det Samme jo af Hensyn til de mange andre Personer: Befragtere, Assurandører, Bodmerikreditorer osv. Naar der er sket Skade paa Skib og Ladning, kan deraf i og for sig følge, at der vil kunne blive Tale om Ansvar for den ene og den anden Person; og det er for at bringe saavidt mulig og saa hurtigt som mulig Oplysning og Bevislighed tilfæde i den Henseende, at det nu er Pligt og ogsaa efter min Mening bør være Pligt at bringe Sagen frem til Undersøgelse; men at ville gjøre gjældende, at noget Saadant kun skal finde Sted, hvor man har med store Skibe, store Værdier, store Folk at gjøre, og derimod ikke, naar der er Tale om mindre Skibe, mindre Værdier, mindre Folk, det beror efter min Formening paa et uldkommen skjævt Blik paa Forholdene. Det kan være den mindre Mand, som har en mindre kostbar Ladning ombord i et mindre Skib, lige saa magtpaaliggende at faae den Ting klarret og oplyst, saavidt den lader sig oplyse, som det er den Rige, som har en meget værdifuld Ladning, magtpaaliggende at faae disse Forhold klarrede; som sagt, man maa vel huske paa, at den hele Foranstaltning er i alle Vedkommendes Interesse, særlig ogsaa i Skipperens egen Interesse. — Sluttelig skal jeg gjøre en Bemærkning lige overfor en Erindring, som blev fremsat af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sviid), og som gik ud paa, at det formentlig vilde være rigtigt i dette Lovforslag at optage en Bestemmelse om en Forpligtelse til i Paaseilingstilfælde at yde hinanden Bistand. At en saadan Bestemmelse har meget for sig, erkjender jeg villig; et andet Spørgsmaal er imidlertid, om den hører hjemme i dette Lovforslag, som handler om Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Sæen; efter min Mening hører den ikke hjemme her, og man skal derfor lige saa lidt optage den som forskellige andre Bestemmelser, som det kunde være naturligt at give med Hensyn til Skipperens og Skibsmandskabets Forhold; men jeg vil sige til det ærede Medlem, som har reist dette Spørgsmaal: Det er et Spørgsmaal, som ingenlunde er und-

gaaet Opmærksomheden; der findes en saadan Bestemmelse, han omtalte som ønskelig, i det Lovforslag, som er under Udarbejdelse af den Kommission, hvortil jeg gjentagne Gange har henvist; jeg haaber, at dette Lovforslag vil blive færdigt inden kort Tid, og jeg haaber da ogsaa, at det ærede Medlem vil kunne vente taalmodigt, indtil han ser dette Lovforslag.

Justitsministeren (Melle mann): Jeg finder mig foranlediget til at gjøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som er berørt af flere Medlemmer angaaende Tidspunktet for dette Lovforslags Fremkomst. Jeg maa i saa Henseende minde om, hvad ærede Medlemmer ikke kunne have glemt, at den nærmeste Anledning til, at dette Lovforslag er fremkommet nu, er Hensynet til, at det skulde være et naturligt Tilbehør til det andet af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag om Tilfyn med Skibes Sødygtighed. Var den anden og forholdsvis større Sag ikke kommen frem, vilde rimeligvis dette Lovforslag heller ikke være kommet frem; saa vilde jeg sandsynligvis have foretrukket at vente, indtil dels Spørgsmaalet om Retsreformen i det Hele taget var skredet noget videre frem, og dels navnlig Sølovens Affattelse. Men den egentlige Grund til, at det er fremkommet nu, var jo som sagt den nævnte, hvad der vil erindres fra forrige Session, og særlig det, at man i det andet Tilfyn ved Behandlingen af den nævnte Lov om Tilfyn med Skibes Sødygtighed ønskede det og attraaede, at man, forinden man afsluttede sin Behandling af dette Lovforslag, kunde faae Leilighed til at se det andet. Dette er den egentlige Grund til, at det er fremkommet nu. Forresten kan jeg ganske tiltræde, hvad den ærede sidste Ræder yttrede med Hensyn til det Urimelige, som der vilde være i at forsøge paa at omkalfatre den almindelige Procedure for Spøretterne i Anledning af dette lille Lovforslag, hvis Væsen jo egentlig kun gaar ud paa en Tilfagen af det søyndige Element ved Sagerens Behandling, men som jo iøvrigt formuigtvis ikke kan tilfigte at gjøre nogen videregaaende Forandring i Proceduren. Det var mig særlig hjært fra det ærede Medlems Side at høre, hvad jeg ikke selv turde sige, skjøndt jeg nok troede, at det forhold til saaledes, nemlig at Mundtligheden ved offentlige Spøretsagers Behandling i Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn egentlig ikke havde Noget at sige. Jeg havde nok iforveien tænkt mig, at disse offentlige Søgager, som der jo ikke er mange af, og som der heller ikke hidtil har været mange af, i Grunden ikke bleve behandlede efter den for Civilsagers Procedure i Lovens foreskrevne Form, men derimod bleve behandlede ligesom andre Justits- og Politisager. Imidlertid var jeg, som sagt, ikke saa sikker derpaa, at jeg turde sige det, og det var mig derfor hjært, at den ærede sidste Ræder, som jo kjender disse For-